

Lovforslag nr. L 151. Fremsat den 28. februar 1980 af Glistrup (FP), Arentoft (FP), Ove Jensen (FP) og Askjær Jørgensen (FP)

Forslag

til

Lov om helårsbeboelsesret

Ingen offentlig myndighed kan hindre en persons adgang til at bo i et hus, blot fordi beboelsen foregår på andre dage af året end tilladt i offentligretlige forskrifter.

Bemærkninger til lovforslaget

Rundt om i landets sommerhuskommuner foregår som bekendt store kampe mellem kommunalforvaltningerne og familier, der ønsker at overnatte i deres sommerhus i dele af vinterhalvåret.

I den strid står fremskridtspartiet hundrede procent på den enkelte borgers side. Vi finder det afskyeligt, at loven er indrettet sådan, at myndighederne kan gribe ind, når en ejer af en ejendom selv ønsker at overnatte og bo i sin egen ejendom eller overlader til andre at bo der.

Ud over en aldeles uholdbar henvisning til, at det er myndighedernes opgave at opretholde orden inden for privatområdet, plejer kommunerne at gøre gældende, at de ikke har råd til at betale for kloakering, veje, forsyninger af elektricitet, varme, vand, gas osv., som måtte følge af, at sommerhusområderne bliver gjort til helårsbeboelser.

Heller ikke det argument er imidlertid fem flade øre værd. Selvfølgelig må ejerne af de pågældende huse affinde sig med de faciliteter, der nu engang er tilgængelige i området, og selvfølgelig må de som alle andre overholde forureningslovgivning m. v. Men hvis de uanset dette ønsker at bo i deres egne ejendomme (og/eller lade andre bo der), bør de ikke underkastes noget som helst overformyn-

deri fra myndighedernes side.

Selvfølgelig kan det i sådanne sommerhuse – som alle andre steder – tænkes, at børn bliver vanrøgtede, og så må selvsagt de almindelige regler i den til enhver tid gældende børneværnslovgivning komme ind i billedet.

Dernæst kan kommunerne komme med argumenter om, at man sprænger kommunens skolestruktur. Skolernes elevkapacitet må imidlertid indrette sig efter, hvor børnefamilierne bosætter sig, og ikke omvendt.

Dernæst er det til støtte for, at kommunen skal have hånd i hanke med, hvem der bor i sommerhusområder m. v., hævdet, at kommunerne kan komme ud for urimeligt store sociale udgifter. Fejlen her er imidlertid den måde, som vi i Danmark har valgt at finansiere socialbudgettet på, sådan at fattige kommuner med svagt skattegrundlag pålægges for store byrder. Problemet må derfor løses ved en byrdefordelingsreform som flere gange foreslået af fremskridtspartiet.

Nu findes der jo også sommerhusrestriktioner, som er begrundede i private aftaler (servitutter). I det omfang noget sådant eksisterer, påvirkes det ikke af nærværende lovforslag, som jo alene drejer sig om »offentligretlige forskrifter«.